

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant Agata Herman

w obecności Prokuratora Justyny Pilarczyk

po rozpoznaniu w dniach: 7 kwietnia, 2 czerwca, 10 lipca, 8 września, 2 października, 1 grudnia 2014r., 8 stycznia i 9 lutego 2015r.

sprawy:

1. **S. F.**, syna W. i B. z domu P., urodzonego w dniu (...) w D.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 6 marca do 28 marca 2013r. we W. i w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, oraz wspólnie i w porozumieniu z R. O., A. B. (1), A. P. (1) i R. K. (1), na podstawie uprzednio sfalszowanych dokumentów usiłował wyłudzić kredyty gotówkowe znacznej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 277.633,43 zł oraz wyłudził kredyty gotówkowe w łącznej kwocie 66.361,72 zł, w ten sposób doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem różne instytucje bankowe, a w tym:

- w okresie od 26 do 28 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank (...) SA,

- w dniu 8 marca 2013r. we W. doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.361,72 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w okresie od 6 do 7 marca 2013r. we W. doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę Bank (...) SA,

- w dniu 6 marca 2013r. w W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł, w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 21 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.683,43 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku,, czym działał na szkodę (...) Bank SA

- w dniu 11 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.950 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

tj. o czyn z art.286§1 k.k. i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 k.k. oraz z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art. 12 kk

2. R. O., syna Ś. i G. z domu (...), urodzonego w dniu (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 6 marca do 28 marca 2013r. we W. i w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, oraz wspólnie i w porozumieniu z S. F., A. B. (1), A. P. (1) i R. K. (1), na podstawie uprzednio sfałszowanych dokumentów usiłował wyludzić kredyty gotówkowe znacznej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 277.633,43 zł oraz wyludził kredyty gotówkowe w łącznej kwocie 66.361,72 zł, w ten sposób doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem różne instytucje bankowe, a w tym:

- w okresie od 26 do 28 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank (...) SA,

- w dniu 8 marca 2013r. we W. doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.361,72 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w okresie od 6 do 7 marca 2013r. we W. doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę Bank (...) SA,

- w dniu 6 marca 2013r. w W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 21 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.683,43 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) (...) w w.w. kwocie,

przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku,, czym działał na szkodę (...) Bank SA

- w dniu 11 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.950 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

tj. o czyn z art.286§1 k.k. i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 k.k. oraz z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art. 12 kk

3. A. B. (1), syna J. i H. z domu S., urodzonego w dniu (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 6 marca do 28 marca 2013r. we W. i w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, oraz wspólnie i w porozumieniu z R. O., R. K. (2), A. P. (1) i S. F., na podstawie uprzednio sfalszowanych dokumentów usiłował wyludzić kredyty gotówkowe znacznej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 277.633,43 zł oraz wyludził kredyty gotówkowe w łącznej kwocie 66.361,72 zł, w ten sposób doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem różne instytucje bankowe, a w tym:

- w okresie od 26 do 28 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, będąc prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank (...) SA,

- w dniu 8 marca 2013r. we W. doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.361,72 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, będąc prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w okresie od 6 do 7 marca 2013r. we W. doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, będąc prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę Bank (...) SA,

- w dniu 6 marca 2013r. w W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, będąc prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 21 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.683,43 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) \ (...) w w.w. kwocie, będąc prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku,, czym działał na szkodę (...) Bank SA

- w dniu 11 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.950 zł, w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, będąc prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. i art. 297§1k.k. i art. 271§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 k.k. oraz z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1k.k. i art. 271§1 kk w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art. 12 kk

4. R. K. (1), syna M. i E. z domu S., urodzonego w dniu (...) w L. G.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 6 marca do 28 marca 2013r. we W. i w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, oraz wspólnie i w porozumieniu z R. O., A. B. (1), A. P. (1) i S. F., na podstawie uprzednio sfałszowanych dokumentów usiłował wyłudzić kredyty gotówkowe znacznej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 277.633,43 zł oraz wyłudził kredyty gotówkowe w łącznej kwocie 66.361,72 zł, w ten sposób doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem różne instytucje bankowe, a w tym:

- w okresie od 26 do 28 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczętowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank (...) SA,

- w dniu 8 marca 2013r. we W. doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.361,72 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczętowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w okresie od 6 do 7 marca 2013r. we W. doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczętowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działał na szkodę Bank (...) SA,

- w dniu 6 marca 2013r. w W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczętowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 21 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.683,43 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) \ (...) w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczętowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku,, czym działał na szkodę (...) Bank SA

- w dniu 11 marca 2013r. we W. usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.950 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożył jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracowników banku, czym działał na szkodę (...) Bank SA,

tj. o czyn z art.286§1 k.k. i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 k.k. oraz z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art. 12 kk

5. A. P. (1), córki J. i L. z domu J., urodzonej w dniu (...) w K.,

oskarżonej o to, że:

w okresie od 6 marca do 28 marca 2013r. we W. i w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, oraz wspólnie i w porozumieniu z R. O., A. B. (1), R. K. (1) i S. F., na podstawie uprzednio sfalszowanych dokumentów usiłowała wyłudzić kredyty gotówkowe znacznej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 277.633,43 zł oraz wyłudziła kredyty gotówkowe w łącznej kwocie 66.361,72 zł, w ten sposób doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem różne instytucje bankowe, a w tym:

- w okresie od 26 do 28 marca 2013r. we W. usiłowała doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożyła jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pracowników banku, czym działała na szkodę (...) Bank (...) SA,

- w dniu 8 marca 2013r. we W. doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.361,72 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyła jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działała na szkodę (...) Bank SA,

- w okresie od 6 do 7 marca 2013r. we W. doprowadziła Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyła jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) wprowadzając w błąd pracowników banku odnośnie zdolności kredytowej, czym działała na szkodę Bank (...) SA,

- w dniu 6 marca 2013r. w W. usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł , w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyła jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pracowników banku, czym działała na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 21 marca 2013r. we W. usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.683,43 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) (...) w w.w. kwocie, przedłożyła jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. zo.o., z siedzibą w K. opieczetowane pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pracowników banku, czym działała na szkodę (...) Bank SA

- w dniu 11 marca 2013r. we W. usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.950 zł, w ten sposób że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożyła jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. opieczętowne pieczętą firmy i podpisane przez prezesa zarządu w.w. spółki (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pracowników banku, czym działała na szkodę (...) Bank SA,

tj. o czyn z art.286§1 k.k. i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art.12 k.k. oraz z art. 13§1 kk w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1k.k. i art. 270§1 kk w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art. 12 kk

I. ***oskarżonych S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1)*** uznaje za winnych tego, że w okresie od 6 marca do 28 marca 2013r. we W. i w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, oraz wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przedkładając uprzednio w celu uzyskania kredytu poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu S. F., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru spłaty kredytu, usiłowali wyłudzić kredyty gotówkowe znacznej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 277.633,43 zł oraz wyłudzili kredyty gotówkowe w łącznej kwocie 66.361,72 zł, w ten sposób doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem różne instytucje bankowe, a w tym:

- w okresie od 26 do 28 marca 2013r. we W. usiłowali doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank (...) SA,

- w dniu 8 marca 2013r. we W. doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.361,72 zł, w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, czym działali na szkodę (...) Bank SA,

- w okresie od 6 do 7 marca 2013r. we W. doprowadzili Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, czym działali na szkodę Banku (...) SA,

- w dniu 6 marca 2013r. we W. usiłowali doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł, w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 21 marca 2013r. we W. usiłowali doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.683,43 zł, w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) \ (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 11 marca 2013r. we W. usiłowali doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.950 zł, w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w trakcie składania wniosku

o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank SA, tj. czynu z art. 286§1 k.k. i art. 297§1k.k. oraz art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk i art. 294§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza im kary:

- S. F. 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć) każda;
- R. O. 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych po 25zł (dwadzieścia pięć) każda;
- R. K. (1) 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
- A. P. (1) 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych po 10zł (dziesięć zł) każda;

II. **oskarżonego A. B. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od 6 marca do 28 marca 2013r. we W. i w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, oraz wspólnie i w porozumieniu z S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przedkładając uprzednio w celu uzyskania kredytu wystawiony przez siebie poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu S. F., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru spłaty kredytu, usiłowali wyłudzić kredyty gotówkowe znacznej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 277.633,43 zł oraz wyłudzili kredyty gotówkowe w łącznej kwocie 66.361,72 zł, w ten sposób doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem różne instytucje bankowe, a w tym:

- w okresie od 26 do 28 marca 2013r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu z S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1), usiłowali doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne wystawione przez oskarżonego A. B. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank (...) SA,

- w dniu 8 marca 2013r. we W., wspólnie i w porozumieniu z S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1), doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36.361,72 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne wystawione przez oskarżonego A. B. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, czym działali na szkodę (...) Bank SA,

- w okresie od 6 do 7 marca 2013r. we W., wspólnie i w porozumieniu z S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1), doprowadzili Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne wystawione przez oskarżonego A. B. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, czym działali na szkodę Banku (...) SA,

- w dniu 6 marca 2013r. w W., wspólnie i w porozumieniu z S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1), usiłowali doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne wystawione przez oskarżonego A. B. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 21 marca 2013r. we W., wspólnie i w porozumieniu z S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1), usiłowali doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 57.683,43 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu nr (...) \ (...) w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne wystawione przez oskarżonego A. B. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank SA,

- w dniu 11 marca 2013r. we W., wspólnie i w porozumieniu z S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1), usiłowali doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.950 zł, w ten sposób, że w trakcie składania wniosku o udzielenie kredytu w w.w. kwocie, przedłożyli jako autentyczne wystawione przez oskarżonego A. B. (1) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., wprowadzając w błąd o zamiarze spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na postawę pracowników banku, czym działali na szkodę (...) Bank SA, tj. czynu z art. 286§1 k.k. i art. 297§1k.k. oraz art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk i art. 294§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności na okres próby po 4 (cztery) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym okres zatrzymania na poczet orzeczonych kar:

- grzywny - S. F., R. O., w dniach 28 i 29 marca 2013r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,
- pozbawienia wolności, w przypadku zarządzenia jej wykonania – A. B. (1) w dniach 28i 29 marca 2013 r.
- grzywny - A. P. (1) w dniach 29 i 30 marca 2013r., przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,
- pozbawienia wolności, w przypadku zarządzenia jej wykonania – R. K. (1) w dniach 29 i 30 marca 2013r.;

V. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonych S. F., R. O., A. B. (1), R. K. (1) i A. P. (1) do solidarnego naprawienia szkody w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku poprzez wpłatę na rzecz:

- (...) Bank S.A. kwoty 36.361,72zł,
- Bank (...) S.A. w W. kwoty 30.000zł;

VI. na podstawie art. 44§1 kk orzeka przepadek przez pozostawienie w aktach sprawy dowodów ujętych w wykazie na k. 711-720 pod poz. 28, 50, 53, 74, 96, 98 ;

VII. na podstawie art. 230§2 kpk zwraca dowody rzeczowe:

- oskarżonemu S. F. ujęte w wykazie na k. 711 pod poz. 1-2,
- oskarżonemu R. O. ujęte w wykazie na k. 711-720 pod poz. 3-27, 29-49, 50-52, 54-68,
- oskarżonemu A. B. (1) ujęte w wykazie na k. 717 pod poz. 70,
- oskarżonej A. P. (1) ujęte w wykazie na k. 718 pod poz. 71-73, 76-77,
- oskarżonemu R. K. (1) ujęte w wykazie na k. 718-719 pod poz. 80-93,
- (...) Bank SA ujęte w wykazie na k. 719-720 pod poz. 94-95,

- Bankowi (...) SA ujęte w wykazie na k. 720 pod poz. 97, 99-100,
- (...) Bankowi SA ujęty w wykazie na k. 720 pod poz. 101,
- (...) Bank SA ujęty w wykazie na k. 720 pod poz. 102;

VIII. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania, w tym i opłaty w sprawie.

Sygn. akt III K 369/13

UZASADNIENIE

Na podstawie zabranego w sprawie materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

Przedmiotem działalności (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. były roboty budowlane. Wspólnikami spółki byli W. K. (1) i A. B. (1). Prezesem zarządu był **A. B. (1)**. Sprawami spółki zajmował się **R. K. (1)**. Na stanowisku głównej księgowej zatrudniona była **A. P. (1)**.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) – k. 237 – 239, 242 (t. II), (...) (t. VII), 1542v (t. VIII),
- wyjaśnienia oskarżonej A. P. (1) – k. 315 – 316, 329 (t. II), (...) (t. VII), (...) – 1543v (t. VIII),
- wyjaśnienia oskarżonego R. K. (1) – k. 320, 333 (t. II), (...) (t. VII), (...) (t. VIII),
- Krajowy Rejestr Sądowy – k. 5 – 9,

(...) sp. z o.o. miała zaległości w podatku CIT oraz VAT za rok 2012 r. i problemy finansowe w związku z niewypłaceniem należnych opłat za wykonane usługi.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej A. P. (1) – k. 315 – 316, 329 (t. II), (...) (t. VII), (...) – 1543v (t. VIII),
- wyjaśnienia oskarżonego S. F. – k. 218v – 219, 230 – 231 (t. II), (...) (t. VII), (...) (t. VIII),
- kserokopia zeznania CIT – 8 za 2012 – k. 559 – 564 (t. III),

W dniu 1 lutego 2013r. A. B. (1) działając w imieniu (...) sp. z o.o. udzielił **R. O.** pełnomocnictwa do reprezentowania firmy (...) sp. z o.o. przed bankami w zakresie dotyczącym składania wyjaśnień, przekazywania i odbierania dokumentacji oraz prowadzenia negocjacji w celu pozyskania środków finansowych.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. F. – k. 218v – 219, 230 – 231 (t. II), (...) (t. VII), (...) (t. VIII),
- pełnomocnictwo – k. 163 (t. I),

S. F. oraz A. B. (1) pracowali bez umowy w (...) sp. z o.o. jako pracownicy fizyczni. Od dnia 4 października 2012r. S. F. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. jako bezrobotny.

Dowód:

- zaświadczenie – k. 654 – 657 (t. IV),

- wyjaśnienia oskarżonego S. F. – k. 218v – 219, 230 – 231 (t. II), (...) (t. VII), (...) (t. VIII),

- wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) – k. 237 – 239, 242 (t. II), (...) (t. VII), 1542v (t. VIII),

R. K. (1) w związku ze złą sytuacją finansową (...) sp. z o.o. zwrócił się do R. O.. A. P. (1) dowiedziała się o problemach finansowych firmy z trakcie rozmów, które odbywały się pomiędzy R. K. (1), A. B. (1) i R. O.. R. O. zaproponował, że pomoże uzyskać kredyt na osobę fizyczną, ponieważ ma znajomości w bankach. A. P. (1) od R. K. (1) lub A. B. (1) otrzymała polecenie, że ma współpracować z R. O. i wypisać wszelkie potrzebne mu dokumenty.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej A. P. (1) – k. 315 – 316, 329 (t. II), (...) (t. VII), (...) – 1543v (t. VIII),

R. K. (1) poprosił S. F. o pomoc. R. K. (1) powiedział, że firma nie ma płynności finansowej i zapytał S. F. czy ma zadłużenia lub obciążenia finansowe. Następnie zaproponował mu, żeby wziął kredyt. Kwota uzyskana z tego tytułu miała być przeznaczona na działalność firmy, a S. F. miał w zamian otrzymać kwotę 1.000 zł. R. K. (1) zapewnił, że spłaci zobowiązania kredytowe. S. F. wyraził zgodę. Następnie przekazał R. K. (1) dowód osobisty. R. K. (1) powiedział, że A. P. (1) wszystko sprawdzi i przygotowuje dokumenty.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. F. – k. 218v – 219, 230 – 231 (t. II), (...) (t. VII), (...) (t. VIII),

S. F. powiedział A. B. (1), że chce pomóc R. K. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) – k. 237 – 239, 242 (t. II), (...) (t. VII), 1542v (t. VIII),

S. F. razem z A. P. (1) pojechali do D. do (...) Bank S.A., gdzie S. F. założył rachunek osobisty. S. F. wszystkie dokumenty związane z rachunkiem bankowym przekazał A. P. (1). Karta płatnicza do rachunku miała przyjść na adres (...) sp. z o.o.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. F. – k. 218v – 219, 230 – 231 (t. II), (...) (t. VII), (...) (t. VIII),

A. P. (1) dostała od R. O. polecenie wypisania zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach na nazwisko S. F.. A. P. (1) wypisała zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach na podstawie informacji spisanej na kartce, gdzie było wskazane stanowisko i wysokość zarobków. A. P. (1) wiedziała, że S. F. nie był pracownikiem (...) sp. z o.o. A. P. (1) wydrukowane zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach na nazwisko S. F. bez pieczętek i podpisu przekazała R. K. (1) lub A. B. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej A. P. (1) – k. 315 – 316, 329 (t. II), (...) (t. VII), (...) – 1543v (t. VIII),

R. K. (1) jeździł każdorazowo z S. F. do W., do banków. Spotykali się z R. O.. Na jednym ze spotkań w kawiarni w (...) pomiędzy S. F., R. O. i R. K. (1) były obecne pracownicy A. Bank. R. O. chodził z S. F. do banków i w jego imieniu rozmawiał na temat warunków udzielenia kredytu. Przedkładał także przygotowane przez A. P. (1) potwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu S. F., a podpisane przez A. B. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. F. – k. 218v – 219, 230 – 231 (t. II), 1333 (t. VII), 1542 (t. VIII),

- wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) – k. 237 – 239, 242 (t. II), 1341 (t. VII), 1542v (t. VIII),

- zeznania K. B. – k. 1632v – 1633 (t. VIII),

W opisany sposób S. F., R. O., R. K. (1), A. P. (1) i A. B. (1) działając wspólnie i w porozumieniu, z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, doprowadzili oraz usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem następujące podmioty:

W dniu 6 marca 2013r. S. F. w towarzystwie (...) złożył wniosek o udzielenie pożyczki gotówkowej na kwotę 120.000 zł w Oddziale Banku (...) przy ul. (...) we W.. Przedłożyli zaświadczenie o zatrudnieniu podpisane przez A. B. (1), kopię z Krajowego Rejestru Sądowego oraz kopię dowodu osobistego.

W dniu 7 marca 2013r. S. F. zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę pożyczki kwoty 30.000 zł.

Na dzień 29 sierpnia 2013r. stan zadłużenia wynosił 38.785,72 zł, odsetki 958 zł i opłaty dodatkowe 120 zł.

Dowód:

- zeznania M. S. – k. 507 – 508 (t. III)

- wniosek ubezpieczeniowy – k. 554 – 555 (t. III),

- zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 556 (t. III),

- KRS – 520 – 527 (t. III),

- kserokopia dowodu osobistego – k. 545 – 546 (t. III),

- wniosek o udzielenie pożyczki gotówkowej – k. 547 – 550 (t. III),

- umowa pożyczki gotówkowej – k. 551 – 553 (t. III),

W dniu 6 marca 2013r. S. F. w towarzystwie (...) złożył wniosek o udzielenie pożyczki gotówkowej na kwotę 150.000 zł w (...) Bank S.A. Przedłożyli zaświadczenie o zatrudnieniu podpisane przez A. B. (1) oraz kopię dowodu osobistego. Wniosek został rozpoznany negatywnie.

Dowód:

- zeznania I. P. – k. 1632 – 1632v (t. VIII),

- zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 578 (t. III),

- oświadczenie – k. 1217 (t. VII),

- umowa o pożyczkę gotówkową – k. 1218 – 1224 (t. VII),

- dyspozycja uruchomienia pożyczki – k. 1225 (t. VII),

- deklaracja ubezpieczeniowa – k. 1228 – 1229 (t. VII),

- harmonogram spłat – k. 1230 – 1232 (t. VII),

- dokumentacja bankowa – k. 587 – 598 (t. III), 1226 – 1227, (...) (t. VII),

- kserokopia dowodu osobistego – k. 598v – 599 (t. III),

W dniu 8 marca 2013r. S. F. w towarzystwie (...) zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego nr (...) we W. przy ul. (...). na kwotę 36.361,72 zł. Przedłożyli zaświadczenie o zatrudnieniu podpisane przez A. B. (1) oraz kopię dowodu osobistego.

W trakcie weryfikacji skontaktowano się z zakładem pracy. Podczas rozmowy z główną księgową A. P. (1) potwierdzono zatrudnienie. Wniosek otrzymał decyzję pozytywną. Na poczet spłaty kredytu nie dokonano żadnych wpłat.

Dowód:

- zeznania P. L. – k. 471v (t. III),
- zeznania A. S. – (...) (t. VIII),
- wniosek kredytowy – k. 474 – 475 (t. III),
- umowa kredytu gotówkowego – k. 476 – 478 (t. III),
- oświadczenie – k. 479 (t. III),
- wzór oświadczenia o odstąpieniu – k. 480 (t. III),
- dyspozycja uruchomienia kredytu – k. 481 (t. III),
- zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 482 (t. III),
- kserokopia dowodu osobistego – k. 483 – 484 (t. III),
- oświadczenie o braku dodatkowego dokumentu – k. 485 (t. III),
- potwierdzenie odbioru – k. 486 (t. III),
- harmonogram spłat – k. 487 (t. III),

W dniu 11 marca 2013r. S. F. w towarzystwie (...) złożył wniosek o udzielenie pożyczki gotówkowej w kwocie 19.950 zł, w (...) Bank S.A. przy ul. (...) we W., w którym oświadczył, iż nie posiada zobowiązań. Przedłożyli zaświadczenie o zatrudnieniu podpisane przez A. B. (1) oraz kopię dowodu osobistego. Wniosek został rozpoznany negatywnie.

Dowód:

- zeznania świadka J. B. – k. 1251v (t. VII),
- zeznania M. J. – k. 1709v – 1710 (t. IX),
- zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 572 (t. III),
- wniosek kredytowy – k. 142 – 143 (t. I),

W dniu 21 marca 2013r. S. F. w towarzystwie (...) złożył wniosek o udzielenie kredytu nr (...) \ (...) w kwocie 57.683,43 zł w (...) Bank S.A. ul. (...) we W.. Przedłożyli zaświadczenie o zatrudnieniu podpisane przez A. B. (1) oraz kopię dowodu osobistego. Wniosek został rozpoznany negatywnie.

Dowód:

- zeznania świadka J. K. – k. 1258v (t. VII),
- zeznania świadka M. B. – k. 1634v (t. VIII),

- umowa pożyczki – k. 606 – 609 (t. IV),
- zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 610 (t. IV),

W dniu 26 marca 2013r. A. B. (1), R. K. (1) i S. F. pojechali do W. i tam spotkali się z R. O.. A. B. (1) został w aucie na wypadek gdyby był jeszcze potrzebny jego podpis.

S. F. razem z R. O. poszli do (...) Bank (...) S.A. przy ul. (...). S. F. złożył wniosek o udzielenie kredytu w wysokości 50.000 zł. Przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu podpisane przez A. B. (1). Rozmowę dotyczącą kredytu prowadził R. O.. W dniu 27 marca 2013r. R. O. zadzwonił do banku i pytał czy wniosek kredytowy został rozpoznany pozytywnie. P. mężczyzn wzbudziło podejrzenie pracowników i wniosek został rozpoznany negatywnie.

W dniu 28 marca 2013r. R. K. (1) i S. F. pojechali do W. i tam spotkali się z R. O.. S. F. razem z R. O. poszli do (...) Bank (...) S.A. przy ul. (...), gdzie zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy policji.

Dowód:

- zeznania A. H. – k. 3 – 4 (t. I), 1633v – 1634v (t. VIII),
- zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 1246 (t. VII),
- kserokopia dowodu osobistego – k. 14 (t. I),

W dniu 28 marca 2013r. dokonano przeszukania osoby R. O.. Zatrzymano m.in. dwa zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu S. F. z dnia 21 marca 2013r. i jedno z dnia 27 lutego 2013r., zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON (...) sp. z o.o.”, odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców (...) sp. z o.o.”, pismo (...) w sprawie odmowy zapłaty za fakturę nr (...) z dnia 8.01.2013r. wystawionej przez (...) sp. z o.o., zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości (...) sp. z o.o. z 27.04.2012r., zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek (...) sp. z o.o., projekt umowy zlecenia pomiędzy Sound R. O. i (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez A. B. (1) – Prezesa Zarządu oraz R. D. Kontraktu, której przedmiotem było załatwianie wszelkich formalności dla potrzeb firmy faktoringowo – windykacyjnej, których skutkiem będzie pozyskanie środków dla (...) sp. z o. o. od płatnika Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, dokumentację bankową M. Bank, (...) S. F., zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek (...) sp. z o.o.

Dowód:

- protokół przeszukania – k. 55 – 56 (t. I),
- zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 86 – 87, 128 (t. I),
- zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON – k. 89 (t. I),
- odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców – k. 90 (t. I),
- pismo (...) k. 102 (t. I),
- zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości – k. 108 (t. I),
- zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek – k. 113 (t. I),
- projekt umowy – k. 117 – 119 (t. I),
- dokumentacja bankowa M. Bank (...) – k. 136 – 143 (t. I),
- dokumentacja bankowa C. (...)S. F. – k. 153 – 162, 164 – 168 (t. I),

- zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek (...) sp. z o.o. – k. 190 (t. I),

W dniu 28 marca 2013r. dokonano przeszukania miejsca zamieszkania R. O. przy ul. (...) we W.. Zatrzymano m.in. kartkę z danymi „I. Z. (...) BANK tel. (...)” i skan książeczki wojskowej S. F.,

Dowód:

- protokół przeszukania – k. 21 – 23 (t. I),

- dokumenty – 27 – 32 (t. I),

W dniu 29 marca 2013r. dokonano przeszukania miejsca zamieszkania A. P. (1) przy ul. (...) w D.. Zatrzymano m.in. 6 czystych kartek z pieczętką (...) sp. z o.o.” oraz pieczętką i podpisem A. B. (1).

Dowód:

- protokół przeszukania – k. 250 – 252 (t. II),

- 6 czystych kartek z pieczętką (...) sp. z o.o.” oraz pieczętką i podpisem A. B. (1) – k. 261 – 266 (t. II),

R. O. ma 54 lata (urodzony (...)), wykształcenie wyższe. Oskarżony jest żonaty, ma jedno dorosłe dziecko. Prowadzi działalność gospodarczą, która nie przynosi dochodów. Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo.

R. O. nie był karany sądownie. Opinia w miejscu zamieszkania o oskarżonym jest pozytywna.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 216 – 217 (t. II), 1541v (t. VIII)

- dane o karalności – k. 691 (t. IV), 1561 (t. VIII),

- dane w trybie 213 § 1 k.p.k. – k. 705 (t. IV),

S. F. ma (...) (urodzony (...)), wykształcenie zawodowe. Oskarżony jest żonaty, ma dwoje dzieci. Bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych z wynagrodzeniem 1500 zł. Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo.

S. F. był karany sądownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 20 lipca 2005r., sygn. akt VIII K 819/05 za czyn z art. 178 a § 2 k.k. na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności. Opinia w miejscu zamieszkania o oskarżonym jest pozytywna.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 218v – 219 (t. II), 1541v (t. VIII),

- dane o karalności – k. 698 (t. IV), 1566 (t. VIII),

- dane w trybie 213 § 1 k.p.k. – k. 702 (t. IV),

A. B. (1) ma (...) (urodzony (...)), wykształcenie podstawowe. Oskarżony jest żonaty, ma jedno dziecko. Utrzymuje się z prac dorywczych z wynagrodzeniem 1000 zł. Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo.

A. B. (1) był karany sądownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 16 stycznia 2012r., sygn. akt II K 629/11 za czyny z art. 157 § 2 k.k. i art. 178a § 4 k.k. na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem kary na okres 3 lat próby oraz grzywnę w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na kwotę 10 zł.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 236 (t. II), 1541v (t. VIII),

- dane o karalności – k. 684 (t. IV), 1563 (t. VIII),

A. P. (1) (...) (urodzony (...)), wykształcenie wyższe. Oskarżona jest mężatką, ma jedno dziecko. Zatrudniona na stanowisku księgowej z wynagrodzeniem 1500 zł. Nie była leczona neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo.

A. P. (1) nie była karana sędownie, posiada pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 313 – 314 (t. II), (...) (t. VIII),

- dane o karalności – k. 690 (t. IV), 1560 (t. VIII),

- dane w trybie 213 § 1 k.p.k. – k. 697 (t. IV),

R. K. (1) (...) (urodzony (...)), wykształcenie wyższe. Oskarżony jest żonaty, ma jedno dorosłe dziecko. Prowadzi działalność gospodarczą z dochodem 2000 zł miesięcznie. Nie był leczony neurologicznie, psychiatrycznie ani odwykowo.

R. K. (1) był karany sędownie:

- wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 31 stycznia 2013r. sygn. akt III K 160/09 za czyny z art. 310 § 1 k.k. i in. na karę 5 lat pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 25 stycznia 2013r. sygn. akt II K1/12 za czyn z art. 54 § 2 k.k.s. na karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na kwotę 100 zł.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 319 – 320 (t. II), 1542 (t. VIII),

- dane o karalności – k. 692 (t. IV), 1565 (t. VIII),

- odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 31 stycznia 2013r. – k. 1698 – 1699 (t. IX),

- odpis wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 22 maja 2013r. – k. 1700 (t. IX),

W trakcie pierwszego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżony **R. O.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu odnośnie usiłowania wyłudzenia kredytu w (...) Bank (...) S. A. Wyjaśnił, że zna pana K. i jego firmę (...). A. B. (2) został oskarżonemu przedstawiony jako prezes zarządu, a pani A. P. (1) jako główna księgowa. K. powiedział oskarżonemu, że dwóch jego pracowników tj. S. F. i A. J. (1) chciałoby wziąć pożyczki gotówkowe lub kredyty i poprosili o pomoc w tej kwestii. Była mowa o kredycie w wysokości 50.000 zł dla każdego z nich. Oskarżony wskazał, że był tylko pośrednikiem. Otrzymał zaświadczenia o zarobkach oraz kopie dowodów osobistych. Wyjaśnił, że nie wiedział, iż te zaświadczenia są nieprawdziwe. Nie miał żadnego powodu by przypuszczać, że coś jest nie tak z zaświadczeniami. Podał, że miał dostać od tych umów swoją stałą stawkę tj. 5% plus VAT. Wskazał, że wnioski złożył w kilku bankach, bo szukali oferty korzystnej pod względem rat kredytowych.

W trakcie kolejnego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżony R. O. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podał, że zajmuje się doradztwem gospodarczym i finansowym. Pan K. poprosił go o pomoc w

załatwieniu kredytów dla dwóch pracowników w kwocie po 50.000 zł. K. powiedział oskarżonemu, że są u niego zatrudnieni, nie mają czasu jeździć wielokrotnie do W..

W trakcie przesłuchania w dniu 25 listopada 2013r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymał złożone wyjaśnienia. Wskazał, że prowadzi działalność w dziedzinie consultingu i doradztwa finansowego. Pan F. został mu przedstawiony jako pracownik firmy (...) przez prezesa firmy (...). Oskarżony wskazał, że dokumenty do kredytu otrzymał od A. B. (1), który powiedział, że F. jest pracownikiem i potrzebuje pomocy w uzyskaniu kredytu na remont mieszkania. Oskarżony wyjaśnił, że nie miał wiedzy żeby (...) miał złą sytuację finansową w marcu 2013r. Podał, że osobiście złożył wnioski do (...) Agricole, M. i Bank (...). Wyjaśnił, że jeździł z F. do banków, powiedział mu że oczekuje wynagrodzenia za pośrednictwo. Oskarżony wyjaśnił, że nikt mu nie zapłacił. Podał, że rozmawiał z pracownikami banków ile można uzyskać kredytu przy takich zarobkach jak F.. F. potrzebował 100.000 zł. Oskarżony sprostował, że składał wniosek do (...), a nie do M.. Ponadto wskazał, że spotykał się tylko z F., być może K. lub B. go podwozili, ale oskarżony o tym nie wiedział. Nie miał wątpliwości odnośnie prawdziwości dokumentów. Wyjaśnił, że zawsze składał wnioski o kredyt w różnych bankach. Ponadto podał, że otrzymywał od B. dokumenty drogą mailową, a potem F. przynosił oryginały zaświadczeń.

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymał złożone wyjaśnienia.

W trakcie pierwszego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżony **S. F.** przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu odnośnie usiłowania wyłudzenia kredytu w (...) Bank (...) S. A. Wyjaśnił, że pracował w firmie (...) od września 2011r. do września 2012r. jako pracownik budowlany. Następnie zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny. Pracował dalej w (...) bez umowy. W firmie poznał A. B. (1). Oskarżony podał, że R. K. (1) poprosił go o pomoc powiedział, że firma ma problemy finansowe, nie ma płynności i potrzebuje pieniędzy. Zaproponował, żeby oskarżony wziął kredyt, miał z tego uzyskać 1.000 zł. Zapewnił, że kredyt spłaci. Oskarżony dał swój dowód osobisty R. K. (1). Powiedział, że księgowa A. P. (1) wszystko sprawdzi i przygotuje dokumenty. Wszystkie dokumenty miał potem R. O., który przedstawiał się jako manager firmy (...) sp. z o.o. Oskarżony wyjaśnił, że poznał go we W. na spotkaniu z K.. Oskarżony opisał, że w siedzibie firmy w K. był pracownik banku (...). Razem z oskarżonym był K., który z tym pracownikiem rozmawiał, a oskarżony podpisał wniosek na kredyt w wysokości 100.000 zł, ale kredyt nie został udzielony. Następnego dnia oskarżony pojechał z księgową do D. do banku (...), gdzie założył rachunek. Wszystkie dokumenty oddał księgowej. Nie widział zaświadczenia o zatrudnieniu. Dokumenty dawał K., który potem kilka dni później powiedział, że jadą do W. na spotkanie z bankami. We W. spotkali się z R. O.. Następnie poszli na spotkanie z paniami z A. Banku (...). O wszystkim rozmawiali O. i K.. Oni mieli dokumenty. Oskarżony podpisał dwie umowy, nie potrafił wskazać na jakie kwoty. Następnie oskarżony poszedł tylko z O. do C. Bank, gdzie podpisał umowę na kredyt w wysokości 2.000 zł. Oskarżony wskazał, że kwoty z kredytów w C. Bank (...) zostały przelane na rachunek w A. Bank, bo otrzymał SMSy z banku potwierdzające ten fakt. Poinformował o tym księgową. Oskarżony wyjaśnił, że ponownie pojechali do W. i ubiegali się o kredyt w M. Bank na kwotę 50.000 zł, ale go nie dostali. Byli jeszcze w (...) Bank S.A., G. Bank (...). Do banków chodził zawsze z R. O., który mówił jakie to mają być kredyty i w jakiej wysokości. Oskarżony wyjaśnił, że nie otrzymał żadnych pieniędzy i żałuje tego, iż chciał pomóc szefowi.

W trakcie kolejnego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżony S. F. przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia. Ponadto dodał, że jak brał kredyty nie był zatrudniony w (...) sp. z o.o. Podał, że sfalszowane zaświadczenie o zarobkach widział dopiero u pana z banku (...), który przyjechał do firmy. Była pieczętka (...) i podpis K..

W trakcie przesłuchania w dniu 25 listopada 2013r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymał złożone wyjaśnienia. Przyznał, że do tych banków chodził, podpisywał wnioski kredytowe i umowy. Podał ponownie, że w (...) pracował do września 2012r. W marcu 2013r. pracował na czarno, nie zarabiał 6.300,34 zł. Potwierdził, że na okazanej dokumentacji widnieją jego podpisy.

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymał złożone wyjaśnienia.

W trakcie pierwszego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżony **A. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu odnośnie usiłowania wyłudzenia kredytu w (...) Bank (...) S. A. Podał, że R. K. (1) to jego dobry kolega. Pracował od kilku lat w jego firmie (...). R. K. (1) poprosił oskarżonego o objęcie funkcji prezesa zarządu w spółce (...) sp. z o.o. Faktycznie firmą zarządzał R. K. (1), a oskarżony jeździł z nim, gdzie podpisywał umowy jako prezes w imieniu firmy. Oskarżony wskazał, że podpisywał wiele dokumentów, nie czytał ich, bo ufał R. K. (1). Ponadto wyjaśnił, że R. w dniu 14 marca 2013r. powiedział mu, iż jeden z pracowników pracujących na czarno S. F. chce wziąć kredyt. Oskarżony złożył na kilku, chyba trzech dokumentach podpis. Ponadto zostawił trzy puste kartki ze swoim podpisem. Pojechał w dniu 15 marca 2013r. do syna do Austrii i wrócił 24 marca 2013r. Następnie w dniu 26 marca 2013r. pojechał z R. K. (1) i S. F. do W.. Tam spotkali się z R. O.. R. z S. poszli do banku. Oskarżony nie otrzymywał dodatkowego wynagrodzenia jako prezes. Oświadczył, że bardzo żałuje. Podał, że nie słyszał rozmów pomiędzy R. a S. na temat kredytu. S. mówił tylko, że chce pomóc R..

W trakcie kolejnego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżony A. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i podtrzymał złożone wyjaśnienia. Wyjaśnił dodatkowo, że myślał, iż S. F. jest zatrudniony formalnie w firmie.

W trakcie przesłuchania w dniu 25 listopada 2013r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymał złożone wyjaśnienia. Wskazał, że na dokumentach mogą być jego podpisy.

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymał złożone wyjaśnienia.

W trakcie pierwszego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżona **A. P. (1)** nie przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu odnośnie usiłowania wyłudzenia kredytu w (...) Bank (...) S. A. Przyznała, że wypisała zaświadczenie o zatrudnieniu S. F. poświadczające nieprawdę. Podała, że nie miała zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej. Wyjaśniła, że w (...) pracowała od 2008r. prezesem spółki był A. B. (1), a właścicielem W. K. (1), której pełnomocnikiem był R. K. (1). Oskarżona wskazała, że z rozmów z B., K. i O. dowiedziała się, że firma ma tarapaty finansowe. O. stwierdził, że pomoże uzyskać kredyt na osobę fizyczną. Oskarżona od K. lub B. otrzymała polecenie, że ma współpracować z O. i wypisać wszystkie dokumenty jakie on zleci. Wyjaśniła, że dostała polecenie żeby wypisać zaświadczenie o zatrudnieniu na nazwisko S. F. i tak zrobiła. Dostała na kartce spisane informacje o stanowisku, wysokości zarobków i pozostałe dane. Oskarżona wyjaśniła, że kiedy wypisywała zaświadczenie wiedziała, że poświadczają nieprawdę, bała się sprzeciwić żeby nie stracić pracy. Wiedziała, że może to posłużyć do wzięcia kredytu ale nie miała pewności czy oni z tego skorzystają czy nie. Podała, że tylko wydrukowała to zaświadczenie, oddała bez pieczętki i podpisu któremuś z przełożonych. Wyjaśniła, że nie informowano ją do jakiego celu zostanie wykorzystane zaświadczenie, według jej domysłów ktoś starał się o kredyt. Nie rozmawiała z S. F. o tym zaświadczeniu. Wiedziała, że będzie wystawione takie zaświadczenie.

W trakcie przesłuchania w dniu 30 marca 2013r. oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu i podtrzymała złożone wyjaśnienia. Podała, że zaświadczenie podpisał A. B. (1), a polecenie, że ma współpracować z R. O. otrzymała od R. K. (1).

W trakcie przesłuchania w dniu 25 listopada 2013r. oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymała złożone wyjaśnienia. Przyznała, że wystawiła zaświadczenia i przekazała szefostwu. Podała, że to było jedno zaświadczenie, nie miała wiedzy żeby było kserowane.

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014r. oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego czynu. Podtrzymała złożone wyjaśnienia.

W trakcie pierwszego przesłuchania w dniu 29 marca 2013r. oskarżony **R. K. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu odnośnie usiłowania wyłudzenia kredytu w (...) Bank (...) S.A. Wyjaśnił, że R. O. zna od 8 lat, mieli kontakty zawodowe, gdyż był pośrednikiem finansowym. Odnośnie S. F. wyjaśnił, że był pracownikiem firmy od około 6 lat. W styczniu 2013r. S. F. zwrócił się do oskarżonego o pomoc w remoncie mieszkania. Chciał wsparcia finansowego. Oskarżony na początku marca 2013r. poznał go z O., z którym F. omawiał sprawę kredytu. Ponadto wyjaśnił, że w dniu 26 marca 2013r. jechał do W. i zabrał S. F.. Po drodze dosiadł się R. O. i ich obu oskarżony zawiózł na R.. Zaprzeczył żeby miał wiedzę o sfałszowanym zaświadczeniu o zarobkach.

W trakcie przesłuchania w dniach 30 marca 2013r., 25 listopada 2013r. i 2 czerwca 2014r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i podtrzymał złożone wyjaśnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonych nie budzą wątpliwości.

Zarówno pierwsze wyjaśnienia oskarżonego S. F., w których przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i opisał okoliczności jego popełnienia, wyjaśnienia oskarżonych A. P. (1) i A. B. (1), którzy nie przyznali się do popełnienia zarzucanego czynu ale opisać okoliczności w jakich do niego doszło w sposób zgodny z wersją oskarżonego S. F., wyjaśnienia oskarżonych R. K. (1) oraz R. O. – w tej części, w której Sąd dał im wiarę, jak i zeznania świadków przedstawiają spójną wersję. Wyjaśnienia oskarżonych, zeznania świadków oraz dowody w postaci protokołów przeszukania oskarżonych i dokumentacji bankowej dają pełny i pozbawiony sprzeczności obraz przebiegu wydarzeń, będących podstawą dokonania ustaleń faktycznych.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się w głównej mierze na wyjaśnieniach oskarżonego S. F., złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, które znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego A. B. (1) oraz oskarżonej A. P. (1) i zeznaniach świadków - przedstawicieli pokrzywdzonych banków, którzy w sposób konsekwentny i spójny zeznali na temat czynu popełnionego przez oskarżonych.

Wyjaśnienia oskarżonego S. F., w których przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów Sąd ocenił jako wyjątkowo spójne, logiczne i zgodne z innymi, przeprowadzonymi w sprawie dowodami. Treść tych wyjaśnień w sposób jasny przedstawia sposób działania oskarżonego, a także rolę jaką pełniły w dokonaniu przestępstwa inne osoby. Należy podkreślić, że oskarżony S. F. podczas pierwszego przesłuchania miał postawiony wyłącznie zarzut dotyczący usiłowania wyłudzenia kredytu w (...) S.A., a z własnej inicjatywy przedstawił okoliczności zachowań nie opisanych w zarzutach, dotyczących wyłudzenia lub próby wyłudzenia pieniędzy w innych bankach. Należy zauważyć, że oskarżony S. F., wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego, nie ograniczył się do przyznania, że popełnił wskazane przestępstwo, ale opisał okoliczności jego popełnienia. Oskarżony nie próbował wskazywać, że jego rola była uboczna, tylko starał się opisywać w sposób obiektywny, kto, jakie czynności, przy popełnianiu konkretnego zachowania wykonywał.

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. O., który wskazał, że R. K. (1) powiedział, iż „dwóch jego pracowników – S. F. i A. J. (1) chciałoby wziąć pożyczki gotówkowe lub kredyty i poprosili mnie o pomoc w tej kwestii, bo ja z bankami pracuję od lat i umiem z nimi rozmawiać”„Ja dostałem od nich zaświadczenia o zatrudnieniu oraz kopie dowodów osobistych...Ja nie wiedziałem, że te zaświadczenia są nieprawdziwe...Ja miałem dostać od tych umów stawkę 5% plus VAT, to moja stała stawka” (k. 217, t. II). Wyjaśnienia oskarżonego R. O. są sprzeczne z wyjaśnieniami S. F., który podał „wszystkie dokumenty potem miał R. O., który przedstawiał się jako manager firmy (...) sp. z o.o., ja nigdy nie widziałem go w firmie w K., poznałem go dopiero będąc we W. na spotkaniu z K.” (k. 219, t. II). Te wyjaśnienia są wiarygodne bowiem znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach księgowej A. P. (1), która wskazała, że „Z rozmów z Panem A. B. (1), K. i O. R. dowiedziałam się, że nasza firma ma tarapaty finansowe spowodowane nie wypłaceniem nam przez Państwo opłat za wykonane usługi. Pan O. jako doradca finansowy stwierdził, że pomoże nam uzyskać kredyt na osobę fizyczną, ponieważ ma znajomości w bankach.” (k. 315 t. II). Ponadto A. P. (1) wskazała, że od R. O. dostała polecenie, żeby wypisać zaświadczenie dla S. F., na kartce miała informacje o stanowisku, wysokości

zarobków i pozostałe dane i to zaświadczenie przekazała następnie któremuś z przełożonych. Potwierdziła wyjaśnienia oskarżonego S. F., że nie przekazywała mu tego dokumentu.

Niewiarygodne są także wyjaśnienia oskarżonego R. O., w których podał, że nie spotykał się we W. z nikim innym niż S. F.. Są one sprzecznie nie tylko z wyjaśnieniami S. F., ale także z wyjaśnieniami A. B. (1), który wskazał „Chyba we wtorek 26.03. pojechałem z R. K. (1) i S. F. do W.. We W. spotkaliśmy się z R. O. (znam go z widzenia). S. z R. poszli do banku, R. poszedł gdzie indziej, ja zostałem w aucie. Pojechałem na wszelki wypadek, gdyby był jeszcze potrzebny mój podpis. Na pyt. odp.: kredyt miał być dla S. F.. Gdy wrócili z banku, powiedzieli, że bank powiedział, że trzeba czekać i wróciliśmy do K.” (k. 237, t. II) oraz wyjaśnieniami R. K. (1), który podał, że w dniu 26.03.2013r. jadąc do W. zabrał S. F., następnie spotkali się z R. O. i R. O. z S. F. poszli załatwiać do banku sprawy kredytowe.

Ponadto za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego R. O., że nie składał wniosku do M. Bank i nie ma wiedzy o kredycie w A. Bank. Wyjaśnieniom oskarżonego R. O. przeczą nie tylko wyjaśnienia S. F., który wskazał „W bankach chodziłem zawsze z R. O., który miał wszystkie dokumenty, on mówił jakie to mają być kredyty i w jakiej wysokości.” (k. 219, t. II), ale także protokoły przeszukań R. O., z których wynika, że zabezpieczono m.in. dokumentację bankową M. Bank (...) oraz kartkę z danymi „I. Z. (...) BANK tel. (...)” tj. osoby, która zajmowała się kredytem w (...) Bank S.A. w W. i skan książeczki wojskowej S. F. oraz w odniesieniu do M. Bank zeznania świadka M. J., która wskazała, że S. F. był w banku z innym mężczyzną, który za niego prowadził rozmowę na temat pożyczki.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. B. (1), że objął funkcję prezesa (...) sp. z o.o. na prośbę R. K. (1), natomiast wykonywał czynności pracownicze – prace fizyczne, gdyż potwierdził to oskarżony S. F., który tożsamo podał „poznałem A. B. (1), jest to taki sam pracownik jak ja, wykonuje tak jak ja roboty budowlane” (k. 219, t. II). Ponadto wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) w tej części, w której podał „ja nie podpisywałem wcześniej żadnych dokumentów dotyczących pracy S. F.” (k. 237, t. II). Jak wynika bowiem z wyjaśnień oskarżonego S. F. i oskarżonej A. P. (1) nie były podejmowane żadne kroki, aby legalnie zatrudnić S. F. w (...) sp. z o.o.

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. B. (1), w których podał „myślałem, że wszystko jest legalne” (k. 237, t. II) oraz „myślałem, że S. F. jest zatrudniony formalnie w firmie” (k. 242, t. II). Ponadto za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1), w których wskazał, że podpisywał dokumenty bez czytania i nic nie wiedział. Z wyjaśnień oskarżonej A. P. (1) wynika bowiem, że A. B. (1) uczestniczył z R. K. (1) i R. O. w rozmowach o złym stanie finansowym firmy, gdy R. O. stwierdził, że pomoże uzyskać kredyt na osobę fizyczną. Oskarżona A. P. (1) opisując oskarżonego A. B. (1) użyła określeń: „szefostwo”, „przełożony” traktując go na równi z R. K. (1), ta okoliczność wskazuje, że jego pozycja nie była tak marginalna jak próbował to przedstawić w niniejszym postępowaniu oskarżony. Ponadto oceniając wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1), co do jego roli, sąd miał na względzie te wyjaśnienia, w których oskarżony wskazał, że raz pojechał z S. F. i R. K. (1) do W. na spotkanie z R. O.. Jak S. F. i R. O. poszli do banku, to czekał w samochodzie, bo wiedział, że jego podpis może być jeszcze potrzebny. Te wyjaśnienia w powiązaniu ze stwierdzeniem „S. mi mówił, że chce R. pomóc, ale niewiele powiedział, ja też nie chciałem wiedzieć” (k. 237, t. II) pozwalają na ocenę, że oskarżony A. B. (1) w toku postępowania zaprezentował jedynie linię obrony nastawioną na umniejszenie swojej roli w przestępczym procederze.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej A. P. (1), w tym zakresie, w którym podała, że od R. O. dostała polecenie żeby wypisać zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach dla S. F.. Oskarżona wskazała, że na kartce miała informacje o stanowisku, wysokości zarobków i pozostałe dane. Wiedziała, że gdy wypisywała zaświadczenie, to S. F. nie był zatrudniony w (...) sp. z o.o. Sąd zważył na sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonej A. P. (1), która w trakcie jednego przesłuchania najpierw podała „Z rozmów z panem A. B. (1), K. i O. R. dowiedziałam się, że nasza firma ma tarapaty finansowe spowodowane nie wypłaceniem nam przez Państwo należnych opłat za wykonane usługi. Pan O. jako doradca finansowy stwierdził, że pomoże nam uzyskać kredyt na osobę fizyczną, ponieważ ma znajomości w bankach” (k. 315, t. II), a chwilę później wyjaśniła zupełnie odmiennie „...nie poinformowano mnie do jakiego celu zostanie ono wykorzystane, to są jedynie moje domysły, że ktoś starał się o kredyt, ja nie słyszałam rozmów na ten temat” (k. 315, t. II). Oskarżona w tych drugich wyjaśnieniach zaprzeczyła sama sobie, bo w pierwszej części wyjaśnień opisywała, że z rozmów miała konkretną wiedzę o sytuacji firmy i pomyśle na sposób wyjście z problemów finansowych.

Na niewiarygodność wyjaśnień oskarżonej A. P. (1), że nie miała żadnej wiedzy o celu dla którego polecono jej wystawić zaświadczenie wskazuje okoliczność, że pojechała z S. F. założyć rachunek bankowy w (...) Bank S.A., a następnie zabrała dokumenty dotyczące tego rachunku. Nie jest standardowym zachowaniem aby główna księgowa w spółce jechała z osobą świadczącą pracę bez umowy założyć dla niego konto osobiste, a następnie pozostawała w posiadaniu dokumentów. Niewiarygodne jest twierdzenie oskarżonej, że nie miała żadnej wiedzy o przestępczym działaniu, w świetle protokołu jej przeszukania, gdzie zabezpieczono 6 czystych kartek z pieczętką (...) sp. z o.o.” oraz pieczętką i podpisem A. B. (1) oraz w świetle zeznań świadka P. L. – pracownika banku (...) S.A., który podał „Podczas rozmowy Główna Księgowa A. P. (2) potwierdziła zatrudnienie Klienta.” (k. 471, t. III).

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom R. K. (1), który wskazał, że S. F. zwrócił się do niego wsparcie finansowe na remont mieszkania i w związku z tym poznał go z R. O.. Wyjaśnienia oskarżonego R. K. (1) pozostają w rażącej sprzeczności z wyjaśnieniami S. F., który wskazał, że szef powiedział do niego „S. potrzebuje twojej pomocy firma ma problemy finansowe, nie ma płynności finansowej i potrzebuje pieniądze” (k. 219, t. II). Potwierdziła to oskarżona A. P. (1) wyjaśniając, że z rozmów między innymi z R. K. (1) wiedziała o trudnej sytuacji finansowej firmy i (...) stwierdził, że pomoże wziąć kredyt na osobę fizyczną.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom R. K. (1) w tej części, w której przyznał, że w pewnym momencie na koncie firmy pojawiły się pieniądze pochodzące z kredytu udzielonego S. F.. Te wyjaśnienia korespondują bowiem z wyjaśnieniami S. F., którym Sąd dał wiarę. Natomiast wyjaśnienia, że były to pieniądze na zakup materiałów do remontu jego mieszkania Sąd w świetle opisanych już wyjaśnień oskarżonego S. F. i oskarżonej A. P. (1), uznał za niewiarygodne.

W celu ustalenia stanu faktycznego uwzględnione zostały także wiarygodne zeznania świadków A. H., P. L., M. S., J. B., J. K., I. P., M. B., A. S. i M. J. – pracowników pokrzywdzonych firm. Sąd uwzględnił także zeznania świadka K. B. – pracownika C. Bank, która zeznała, że rozmowy w sprawie kredytu prowadził R. O..

Przy ustalaniu stanu faktycznego, Sąd nie skorzystał z dowodów z zeznań świadków: D. W., D. M., W. P., A. J. (2), P. G., W. K. (2). Zeznania wskazanych świadków nie odnosiły się bezpośrednio do przedmiotu niniejszej sprawy. Z uwagi na powyższe, Sąd uznał, że zeznania tych świadków nie przyczynią się w żadnym zakresie do ustalenia stanu faktycznego sprawy i w związku z tym ustalił bezprzedmiotowość korzystania z nich na gruncie niniejszej sprawy.

Uzupełniając analizę materiału dowodowego wypada zaznaczyć, że budując stan faktyczny uwzględniono wszelkie dokumenty zebrane w toku postępowania przygotowawczego i zawnioskowane przez prokuratora oraz ujawnione w toku rozprawy. Dokumenty te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami i nie budzą one wątpliwości.

W kwestii danych osobopoznawczych i ustaleń dotyczących dotychczasowego trybu życia oskarżonych Sąd wykorzystał informacje o karalności oskarżonych oraz informacje uzyskane w trybie art. 213 k.p.k.

Sąd zmienił opis czynu oskarżonych, dostosowując go do instytucji współsprawstwa w ramach, której oskarżonym przypisano wspólne wyczerpanie znamion przestępstwa oraz ustawowych znamion wynikających z przyjętej kwalifikacji prawnej.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż przypisane oskarżonym czyny są wielokrotnymi zachowaniami i choć wyczerpują znamiona przestępstw stypizowanych w różnych przepisach kodeksu karnego, wszystkie zostały podjęte w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a zatem - zdaniem Sądu - stanowią jeden czyn zabroniony w rozumieniu art. 12 k.k.

Sąd miał także na uwadze, iż niektórych z zachowań oskarżeni jedynie usiłowali dokonać. Artykuł 12 k.k. nie stwarza jednak żadnych przeszkód ku temu, aby jednym czynem ciągłym mogły być objęte zachowania, które samodzielnie wypełniają znamiona różnych form stadialnych usiłowania i dokonania (tak m.in. uchwała SN z 11 marca 1998r., VI KZP 49/87, OSNKW 1988, z. 5-6, poz. 32 z glosą A. Sotkowskiego, Pip 1989, z 1, s 150 i in., wyrok SN z 9 czerwca 1971 r., IV KR 46/71, OSNKW 1971, z 12, poz. 192; uchwała SN z 30 listopada 1972 r., VI KZP44/72, OSNKW 1973, z 2,

poz. 20, wyrok SN z 4 sierpnia 1975 r., Rw 351/75, OSNKW 1975, z. 10, poz.148, wyrok SN z 7 sierpnia 1986 r., I KR 268/86, OSNPG 1987, z7, poz. 77, wyrok SN z 27 lutego 1971 r., I KR 231/70, OSNPG 1971, nr 7, poz. 117).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że oskarżeni w okresie od 6 marca 2013r. do 28 marca 2013r. w sposób stały, a nie przypadkowy i odosobniony, dwa razy doprowadzili i cztery razy usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem różne podmioty, w ten sam sposób zawierali oraz usiłowali zawrzeć umowy i realizowali z góry powzięty zamiar.

Przyjęcie dla wszystkich zachowań oskarżonych konstrukcji czynu ciągłego, pozwala na unaocznienie rozmiaru tej działalności i przydaniu jej należytej wagi społecznego niebezpieczeństwa.

W myśl wyroku SN z 26.03.1999r IV KKN 28/99 Prok.i Pr. 1999/10/2 „...zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uznaje się za "jeden czyn zabroniony". Innymi słowy ustawodawca przesądził, że przy spełnieniu pewnych warunków wiele zachowań stanowi jednorazowe wypełnienie znamion jakiegoś typu czynu zabronionego. Art. 12 k.k. zawiera ustawowe określenia kryteriów tzw. czynu ciągłego. Zastosowanie art. 12 k.k. uzależnione jest z jednej strony od przesłanki podmiotowej (subiektywnej) w postaci "z góry przyjętego zamiaru", z drugiej od przesłanek przedmiotowych, takich jak "krótkie odstępy czasu" (co ma miejsce w przedmiotowej sprawie) oraz tożsamość pokrzywdzonego, jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste. Warunek podmiotowy w postaci "z góry powziętego zamiaru" rozumieć należy zgodnie ze znaczeniem słowa "zamiar" nadanym mu przez art. 9 § 1 k.k. Zamieszczenie wśród kryteriów czynu ciągłego elementu należącego do strony podmiotowej, określonego jako "z góry powzięty zamiar" przesądza o tym, iż konstrukcja art. 12 k.k. znajdzie zastosowanie jedynie do zachowań objętych umyślnością, wykluczając możliwość nieumyślnego popełnienia czynu ciągłego. W tak omówionym materiale dowodowym wina oskarżonego została wykazana.

W niniejszej sprawie stwierdzić należy, że u działających wspólnie i w porozumieniu oskarżonych zrodził się zamiar popełnienia przestępstwa - oszustwa. Oskarżony R. K. (1), zajmując się sprawami (...) spółki (...) ujawnił zamiar wyłudzenia wobec reszty oskarżonych. Wszyscy oskarżeni wobec trudnej sytuacji finansowej spółki (...) wiedzieli, że spółka nie otrzyma kredytu i nie spłaci zobowiązań finansowych. Postanowiono, że kredyt zaciągnie osoba fizyczna tj. S. F.. A. P. (1), na polecenie R. O. przygotowywała zaświadczenia o zatrudnieniu S. F., które następnie podpisywał A. B. (1), a R. O. przedstawiał je w bankach. Przy czym zakładano, że będzie złożonych kilka wniosków i uzyska się z tego tytułu tyle środków ile będzie to możliwe w oparciu o wyliczenie zdolności kredytowej. Wnioski opiewały na kwoty wyższe. Ponadto we wniosku do (...) Bank S.A. z 11 marca 2013r. niezgodnie z prawdą podano, że S. F. nie ma zobowiązań, mimo, że w dniu 8 marca 2013r. zawarł umowę z (...) Bank S.A. na kwotę 36.361,72 oraz w dniach 6 – 7 marca 2013r. zawarł umowę z Bank (...) S.A. na kwotę 30.000 zł. R. K. (1) każdorazowa wraz z S. F. jeździł do W., gdzie spotykali się z R. O., a następnie dwaj ostatni udawali się do banków. Pieniądze z uzyskanych pożyczek wpływały na konto w A. Banku, założonym na S. F., dokumentacją do którego, a także kartą dysponowała A. P. (1)

Na czyn oskarżonych złożyło się szereg zachowań podejmowanych przez nich wspólnie i w porozumieniu. Praktyczna jednolitość działania oskarżonych, sposobu w jaki i przy wykorzystaniu jakich dokumentów te zachowania zostały podjęte, osoby, które w realizacji wyłudzeń mienia uczestniczyły, a ostatecznie treść wyjaśnień oskarżonych skłoniła Sąd do stwierdzenia, że działali oni z góry powziętym zamiarem i z taką świadomością ten zamiar realizowali.

Sąd dokonując ustaleń w zakresie zamiaru oskarżonych, miał przede wszystkim na względzie treść uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonych S. F., A. P. (1) oraz A. B. (1). Analiza ich treści pozwala stwierdzić, że podjęcie omawianych zachowań poprzedzone zostało informacjami uzyskanymi od R. O. i R. K. (1) odnośnie mechanizmu popełniania przestępstwa oszustwa, w późniejszym czasie wykonywane były dokumenty poświadczające nieprawdę potrzebne dla dokonywania wyłudzeń. Ważne jest dla potrzeb odczytania z góry powziętego zamiaru odczytanie myśli osoby, która podejmuje decyzję o realizowaniu zachowań. Taki właśnie zamiar oskarżeni powzięli, a zatem przy braku możliwości jego odmiennego dekodowania przyjęć należało, że towarzyszył im jeden, wspólny zamiar polegający na realizacji zachowań, których celem było dokonywanie wyłudzeń mienia. Okresy, w których miały być

dokonywane omawiane wyłudzenia przy porównaniu ich, pozwalają stwierdzić, że spełniona została także przesłanka przedmiotowa - w krótkich odstępach czasu - wskazana w art. 12 k.k.

Bez wątpienia oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu. Sprawcy działali świadomie i w zasadzie spontanicznie, lecz mimo to widać było współdziałanie, które świadczy o osiągniętym porozumieniu. Działania oskarżonych spowodowane zostały trudną sytuacją (...) sp. z o.o. i potrzebą znalezienia środków finansowych. Należy w tym miejscu podkreślić, że współsprawstwo nie oznacza, że wszyscy współdziałający uczestniczą fizycznie w każdej z czynności wykonawczych, realizujących znamiona przestępstwa. Dla kwalifikacji prawnej czynu popełnionego przez oskarżonych obojętne jest, który z nich był inicjatorem popełnienia przestępstwa. Zbędne jest więc w tej sytuacji dążenie do ustalenia, który z nich jakie czynności wykonał. Liczy się tylko to, czy wszyscy wiedzieli w popełnianiu jakiego przestępstwa uczestniczą (por. wyrok SA w Łodzi z 3 października 2006 roku, II Aka 139/06 oraz podobnie SA w Krakowie w wyroku z dnia 8 października 1992 r., II Akc 92/92). Istota współsprawstwa sprowadza się do "wykonania czynu zabronionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą". W najogólniejszym ujęciu współsprawstwem jest "oparte na porozumieniu wspólne wykonanie czynu zabronionego przez dwie co najmniej osoby, z których każda odgrywa istotną rolę w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego". Wedle powszechnie przyjmowanego w piśmiennictwie i orzecznictwie poglądu jurydyczna istota współsprawstwa polega na stworzeniu podstaw do przypisania każdemu ze współsprawców całości popełnionego wspólnie przez kilka osób przestępstwa, a więc także tego, co zostało realizowane przez innych współdziałających, przy czym każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność tak, jak gdyby sam „wykonał” czyn zabroniony (a więc zrealizował jego znamiona w całości własnoręcznie), niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających (por. wyrok SA w Krakowie z 15 stycznia 2003 r., II Aka 353/02, Prok. i Pr. 2003, z. 9, poz. 18; wyrok SA w Lublinie z 15 czerwca 2000 r., II Aka 70/00, Prok. i Pr. 2001, z. 5, poz. 24). Konstrukcja ta stanowi podstawę do przypisania każdemu ze współsprawców także tego, co uczynili pozostali (por. P. Kardas, Teoretyczne..., s. 453 i n.; A. Wąsek, Kodeks..., s. 237 i n.; tenże, Współsprawstwo..., s. 28 i n.). O porozumieniu można mówić zarówno wówczas, gdy „sprawcy wspólnie realizują wcześniej ustalone przestępne przedsięwzięcie, jak i wtedy, gdy wcześniej ustaleń takich nie podejmowali, a i tak wspólnie realizują znamiona czynu przestępnego”, mając świadomość wspólnego działania (por. wyrok SA w Łodzi z 12 lipca 2000 r., II Aka 122/00, Prok. i Pr. 2001, z. 5, poz. 25).

Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do nienależytego pojmowania przedsięwziętej czynności. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości danej osoby. Może zostać ono osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym stanie rzeczy. Wprowadzenie w błąd może następować także za pomocą tzw. faktów konkludentnych, a mianowicie takiego zachowania sprawcy, z którego pokrzywdzony sam ma – według zamiaru sprawcy – wysunąć błędne wnioski. Oskarżeni w niniejszej sprawie swoimi zachowaniami wyczerпали znamiona przestępstwa z art. 286 k.k. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia najmniejszych wątpliwości co do tego, iż zachowanie oskarżonych działających wspólnie i w porozumieniu sprowadzało się do wytworzenia w świadomości pokrzywdzonych fałszywego obrazu wycinka rzeczywistości i rozporządzenia mieniem w oparciu o tenże uświadomiony i zarazem nieprawdziwy obraz rzeczywistości. Oskarżeni podjęli działanie wspólnie. Każdy miał swoją rolę w podjętych przestępczych zachowaniach. W niniejszej sprawie R. K. (1) poprosił S. F., żeby wziął na swoje dane osobowe kredyt, który miał być przeznaczony na potrzeby (...) sp. z o.o. S. F. zgodził się na taki układ za wynagrodzeniem. R. O. zaoferował swoją pomoc w zakresie składania wniosków kredytowych, negocjowania warunków umów, rozmowy z przedstawicielami banków i zlecił głównej księgowej sporządzenie nieprawdziwych zaświadczeń o zatrudnieniu S. F.. A. B. (1) pełnił funkcję fikcyjnego prezesa i wykonywał polecenia R. K. (1), u którego pracował bez umowy jako pracownik fizyczny m. in. podpisał poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu S. F.. Czekala także niejako „w pogotowiu” w samochodzie przed bankiem, na wypadek gdyby miał coś jeszcze podpisać. A. P. (1) wykonywała polecenia przełożonych w zakresie współpracy z R. O. oraz potwierdziła zatrudnienie S. F. jako główna księgowa w rozmowie z pracownikiem banku (...) S.A., a nadto dysponowała kartą do konta S. F., na którą wpływały oraz miały wpływać środki z pożyczek. Wszystkie te działania

zostały podjęte po to, by u pokrzywdzonych wywołać przekonanie, iż S. F. ma zdolność kredytową podczas, gdy w rzeczywistości nie miał, a pieniądze, które otrzymał z uzyskanych kredytów przekazywane były na bieżącą działalność (...) sp. z o.o. i żaden z oskarżonych nie zamierzał wywiązać się z zawartych w ten sposób umów. Oskarżeni nie mieli również możliwości spłaty zobowiązań, które de facto gdyby zostały udzielone pożyczki w szerszym rozmiarze, byłyby znacznie wyższe. Ponadto celem oskarżonych było uzyskanie jak najwyższych pożyczek, w jak największej ilości. Mimo, iż powstały jedynie dwa zobowiązania, to i tak żadne z nich nie zostało nawet spłacane, co jednoznacznie świadczy o zamiarze oskarżonych.

Odnośnie pokrzywdzonych (...) Bank (...) S.A., (...) Bank S.A., (...) Bank S.A., (...) Bank S.A. Sąd uznał, że zostały wyczerpane znamiona art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. Po stronie oskarżonych istniał bezpośredni zamiar kierunkowy popełnienia przestępstwa oszustwa - działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej chcieli doprowadzić te podmioty do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia najmniejszych wątpliwości co do tego, że ich zachowanie sprowadzało się do wytworzenia w świadomości pracowników wskazanych banków fałszywego obrazu wycinka rzeczywistości w oparciu o tenże uświadomiony i zarazem nieprawdziwy obraz rzeczywistości. Oskarżeni przedłożyli poświadczające nieprawdę dokumenty tj. zaświadczenia o zatrudnieniu w celu uzyskania kredytów lub pożyczek, których nie zamierzali spłacić. Wiedzieli bowiem, że firma nie ma środków na zapłatę i dlatego postanowili użyć poświadczających nieprawdę zaświadczeń o zatrudnieniu i starali się o uzyskanie środków na rzecz osoby fizycznej, gdyż w innym wypadku nie było możliwości zawarcia umowy kredytu czy pożyczki. Jedynie postawa pracowników wskazanych podmiotów spowodowała, że działanie oskarżonych pozostało w fazie usiłowania.

Oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu przedłożyli poświadczające nieprawdę dokumenty tj. zaświadczenia o zatrudnieniu. Oskarżeni takim zachowaniem wypełnili także znamiona przestępstwa oszustwa kredytowego stypizowanego w art. 297 § 1 k.k. Przystępstwo z art. 297 § 1 k.k. należy do grupy przestępstw abstrakcyjnego zagrożenia i jest ono dokonane nawet gdy kredyt w ogóle nie został przyznany, jak też gdy był przyznany i nie wiązał się on dla banku z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem, a więc gdy nie są spełnione znamiona usiłowania lub dokonania przestępstwa oszustwa. Sprawca przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. ponosi odpowiedzialność za samo wprowadzenie w błąd co do okoliczności istotnej m.in. do uzyskania kredytu. Dyspozycja art. 297 § 1 k.k. odnosi się nie tylko do banków ale także do jednostek organizacyjnych prowadzących podobną działalność. Podmiotami, których przedmiot działalności – w oparciu o ustawę – podobny jest do czynności banków są np. fundusze inwestycyjne i emerytalne, towarzystwa leasingowe i ubezpieczeniowe (por. R. Zawłocki, Komentarz do art. 297 § 1 k.k. Kodeks karny. Część szczególna s. 1378).

Zachowanie oskarżonych S. F., R. O., A. B. (1), R. K. (1) i A. P. (1) zostało zakwalifikowane z art. 294 § 1 k.k., ponieważ swym zachowaniem spowodowali szkodę w wysokości 66.361,72 zł oraz usiłowali spowodować łącznie szkodę na kwotę 277.633,43 zł, co stanowi mienie znacznej wartości.

Sąd uznał ponadto, że oskarżeni S. F., R. O., R. K. (1) i A. P. (1) swoim zachowaniem nie wyczerpali znamiona art. 270 § 1 k.k. Oskarżeni doprowadzili oraz usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przedkładając w bankach dokument – zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F.. Nie był to jednak w żadnym wypadku dokument podrobiony lub przerobiony, o którym stanowi art. 270 § 1 k.k. Zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. F. pochodziło bowiem od osoby uprawnionej A. B. (1) – prezesa (...) sp. z o.o., który potwierdził w tym dokumencie nieprawdę.

Wobec powyższego Sąd uznał, że zachowanie oskarżonego A. B. (1) wypełniło znamiona art. 271 § 1 i 3 k.k. bowiem działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako osoba uprawniona do wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach poświadczył w tym dokumencie nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Pobieranie kredytów oraz pożyczek obliczone jest na osiąganie zysku, a więc zmierza do uzyskania korzyści majątkowych. Skoro w świetle nie kwestionowanych ustaleń uzyskanie środków finansowych oraz usiłowanie pozyskania takich środków nastąpiło w wyniku poświadczenia nieprawdy, a więc w drodze przestępstwa, ocena czynu oskarżonego jako przestępstwa dokonanego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie może być kwestionowana. Redagując na

nowo opis czynu Sąd w wyniku oczywistego przeoczenia nie wskazał w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu A. B. (1) art. 271§ 1 i 3 k.k., pomimo, że wynika to w sposób niebudzący wątpliwości z opisu czynu przyjętego w wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonym kary:

- S. F. 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć) każda;
- R. O. 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych po 25zł (dwadzieścia pięć) każda;
- R. K. (1) 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
- A. P. (1) 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych po 10zł (dziesięć zł) każda;

A. B. (1) 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Wymierzając kary oskarżonym Sąd uwzględnił wskazania wynikające z art. 53 § 1 k.k. Wymierzając kary oskarżonym Sąd baczyl z jednej strony, aby kara efektywnie spełniła związane z nią cele społeczne, z drugiej zaś strony, aby była ona karą zindywidualizowaną, to jest taką, która w odniesieniu do konkretnego sprawcy popełniającego czyn przestępny, będzie zgodna z zasadami zapisanymi przez ustawodawcę w treści przepisu art. 53 k.k. Kara winna stanowić sprawiedliwościową odpłatę, która spełniać będzie (gdy jest to niezbędne) funkcję zabezpieczającą, która będzie spełniać funkcję właściwego kształtowania prawnej świadomości społeczeństwa, funkcję wychowawczą i funkcje prewencyjne, a zarazem jej rodzaj i stopień surowości będzie uwzględniał rozmiary winy sprawcy czynu zabronionego i stopień społecznej szkodliwości czynu jemu przypisanego (ocenianej przez pryzmat wskazań zawartych w art. 115 § 2 k.k.). Przy ocenie orzeczenia o karze, Sąd ma powinność uwzględniania również tzw. ogólnoustrojowych zasad odnoszących się do sądowego wymiaru kary, a w szczególności zasady sprawiedliwości społecznej i zasady równości wobec prawa.

Sąd uznał, że zarówno stopień winy, jak też stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonych jest wysoki. Oskarżeni działali z góry powziętym zamiarem. W ocenie Sądu zachowania przynoszące sprawcom nielegalne zyski ze szkodą dla społeczeństwa, jakich by nie uzyskali w żaden inny sposób są naganne. W ocenie Sądu powinno się dostrzegać powagę tych przestępstw i karać je odpowiednio do wysokiego stopnia winy sprawców, ich premedytacji, świadomości stopnia naruszenia powinności, ich niegodziwych zysków oraz rozległości wyrządzonych szkód.

W ocenie Sądu efekt "odstraszący" kary ma zmaterializować się w umyśle sprawcy i wywołać przeświadczenie o nieopłacalności popełniania przestępstw w przyszłości, przekonanie o tym, że przestępstwa są karane surowo, a ponowne popełnianie przestępstw – nieuchronnie prowadzi do istotnego podwyższenia wymiaru kary ponad próg dolnego zagrożenia. Tylko wtedy można bowiem mówić o uzasadnionym prawdopodobieństwie, że sprawca skazany na karę relatywnie surową, powstrzyma się przed ponownym rozmyślnym popełnieniem czynu zabronionego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14 marca 2007 r., II AKa 58/07).

Wymierzając kary oskarżonym Sąd miał na uwadze okoliczność obciążającą - znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w współdziałaniu z inną osobą. Ponadto w odniesieniu do oskarżonych S. F., A. B. (1) i R. K. (1) okolicznością obciążającą była uprzednia karalność. Natomiast w odniesieniu do R. O. oraz A. P. (1) okolicznością łagodzącą było wcześniejszy nienaganny tryb życia. Różnicując wymiar kary w odniesieniu do poszczególnych oskarżonych Sąd miał także na względzie ich rolę i zaangażowanie w czynności sprawcze przypisanego czynu dokonane w ramach instytucji współsprawstwa.

Sąd doszedł do przekonania, że wymierzając oskarżonym kary zbliżone do dolnej granicy ustawowego zagrożenia, spełnione zostaną wszelkie cele kary. Wskazanie na prewencję indywidualną było w tym miejscu jednym z podstawowych elementów decydujących o względnej łagodności represji. Sąd uznał, że wystarczy ona do tego, aby podobne zachowanie oskarżonych nigdy więcej nie miało miejsca, zauważając, że już toczące się postępowanie dało oskarżonym asumpt do zastanowienia się nad swoim postępowaniem.

Sąd wymierzył oskarżonym kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania uznając, że orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności nie jest konieczne, a cele kary zostaną spełnione, mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Artykuł 58 § 1 k.k. ustanawia zasadę traktowania bezwzględnej kary pozbawienia wolności jako ultima ratio. Dyrektywa ustanawiająca prymat kar wolnościowych w stosunku do bezwzględnego pozbawienia wolności stanowi wyraz konstytucyjnej zasady proporcjonalności, jest także powszechnie stosowana w ustawodawstwie państw europejskich. Sądowy wymiar kary kształtują zasady: względnej swobody sądu przy wymiarze kary, humanitaryzmu, indywidualizacji kar i środków karnych, a także preferencji kar i środków nieizolacyjnych. Sąd wymierzając oskarżonym karę kierował się zasadą swobody sędziowskiej i wymierzył karę według swojego uznania w ramach przepisów ustawy, zasadą indywidualizmu poprzez dostosowanie kary do indywidualnych właściwości i warunków osobistych sprawcy, a także możliwości i perspektyw zapobiegawczego oraz wychowawczego oddziaływania na niego, jak również wspomnianą już zasadą preferencji kar nieizolacyjnych, która jest jedną z wiodących zasad obowiązującego kodeksu karnego. Sąd zważył ponadto, że okres próby zweryfikuje prawidłowość postawionej prognozy kryminologicznej.

Poczynione analizy właściwości i warunków osobistych oskarżonych, ich dotychczasowego sposobu życia, zachowania przed i po popełnieniu przestępstwa oraz sytuacji osobistej, rodzinnej i zawodowej, a także roli i zaangażowania w popełnionym przestępstwie, skłoniły do wniosków, że wobec oskarżonych nie zachodzi potrzeba orzeczenia bezwzględnych kar pozbawienia wolności.

Wymierzone oskarżonym kary grzywny są adekwatne do stopnia zawinienia, a wysokość stawki dziennej uwzględnia warunki osobiste, rodzinne, sytuacje majątkową oraz możliwości zarobkowe oskarżonych.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych im kar okresy ich zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

Sąd na podstawie art. 72 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonych obowiązek solidarnego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Zasadności kwot poniesionych przez pokrzywdzonych oskarżeni nie kwestionowali w toku przewodu sądowego. Obowiązek naprawienia szkody Sąd nałożył na oskarżonych w postaci solidarnego zobowiązania, mając na uwadze, że Kodeks karny nie zawiera normy wprost regulującej sposób orzekania obowiązku naprawienia szkody w wypadku, gdy szkoda została wyrządzona w warunkach współsprawstwa. Wprawdzie judykatura i literatura prawnicza przewiduje kilka możliwości uregulowania tej kwestii, to każda z tych możliwości zawiera tak walory pozytywne, jak i negatywne, stąd mając na względzie dobro pokrzywdzonego, co niewątpliwie przede wszystkim miał na celu ustawodawca, Sąd uznał, że należy orzec obowiązek solidarnego naprawienia wyrządzonej szkody.

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez pozostawienie w aktach sprawy dowodów, ujętych w wykazie na k. 711 – 720 pod poz. 28, 50, 53, 74, 96, 98.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd rozstrzygnął w przedmiocie dowodów rzeczowych. Biorąc pod uwagę, iż przedmiotowe dowody stały się zbędne dla postępowania karnego, należało je zwrócić osobom uprawnionym.

Orzekając o kosztach i opłacie, Sąd wziął pod uwagę możliwości finansowe oskarżonych. Mając na uwadze sytuację majątkową oraz kwestię zobowiązań finansowych nałożonych na oskarżonych tytułem grzywny oraz obowiązku naprawienia szkody Sąd uznał, że uiszczenie opłaty byłoby dla nich zbyt uciążliwe. U podstaw takiego orzeczenia legły więc przepisy art. 624 k.p.k., art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz.U. Nr 49 z 1983 r., poz. 223 ze zm.).